

[Bernhard Baunsgaard]

tiet, de to nuværende regeringspartier, var sammen med os andre med til at pålægge private oplysningspligt og – hvis det er nogen byrde – den byrde, at der automatisk sker underretning til skattemyndighederne. Hvorfor kan det ikke ske her?

Hvad angår spørgsmålet om dobbeltbeskatning – det er forslag nr. B 19 – forekommer det mig, at vi her er inde på et område, hvor der nok er nogle følger, som man ikke har taget højde for. Vi kan ikke begynde at bedømme andre landes lovgivning i skattemæssig henseende og sige: det land har en så dårlig skattelovgivning, at vi ikke vil slutte aftale med det. Det er vist ikke holdbart, for vi måtte jo så finde os i, at udlandet på samme måde kunne komme og sætte spørgsmålstegn ved en hel række af vore skattelove, tror jeg nok man tør sige.

Hvad angår forslag nr. B 19, de administrative afgørelser, vil vi gerne være med til at se, om vi har trukket de helt rigtige grænser, men i al almindelighed at hænge en skatteyder ud med navns nævnelse, CPR-nummer og hvilket andet – undskyld udtrykket – djævelskab, man kan finde på i vore dage, vil jeg ikke, hvis der ikke ligger ond hensigt bagved. Det er indviklet, og derfor må det være tilgiveligt, hvis man begår fejl. Men der er fejl, der, som skatteministeren understregede det, ikke er tilgivelige, og dér bør der ske oplysning. Jeg har i anden forbindelse sagt, at man over for andre dele af skattelovgivningen ikke er nær så hensynsfuld, og det er erhvervslivet, hvor man rask væk er parat til at være meget skrappere end her over for personbeskatningen, og det forstår jeg nu slet ikke at man er.

Så er der spørgsmålet om forbundne selskaber. Der er vist ingen, der sætter sig ind i vore skatteforhold på det område, der med frelst samvittighed tør påstå, at man ikke kan misbruge dem. Hvis der er nogen, der mener, at de tør sige, det aldrig kan misbruges, vil jeg gerne sige: Bonde Nielsen.

Så kommer her et forslag om, at vi skal gøre myndighedernes kontrol bedre. Jeg vil gøre opmærksom på, at fra 1. januar i år har et flertal i dette folketing gennemført en betydelig svækkelse af muligheden for at kontrollere, nemlig dengang man overlod skattekontrollen til kommunerne. Nu er man oven i købet i den situation, så vidt jeg forstår, at man ikke giver dem det nødvendige persona-

le til at gennemføre den kontrol, der skal til – det klages der i hvert fald over rundt omkring fra – men man har lagt det ud til kommunerne, i højere grad end det før var tilfældet. Derfor ville jeg ønske, at vi kunne stramme den lovgivning op om, at selskaber, der har afdelinger i flere kommuner, skal yde skat til flere kommuner. Jeg kan ikke se andet, end at den lovgivning, som jeg ved at den nuværende minister for skatter og afgifter ikke var vildt begejstret for, men som han stemte for – det skal også lige anføres – bør vi virkelig se på for at finde ud af, hvordan vi kan hjælpe de centrale skattemyndigheder med at få overblik, for hr. Kampmann, den tidligere skatteminister, måtte jo indrømme, at man over for misbrug af lovgivningen på dette område havde været nødt til at sætte en central skatteadministration i gang med at styre det, og forholdene er altså blevet dårligere siden dengang.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal henvise til mine tidligere bemærkninger til beslutningsforslag nr. B 15 ved forslaget behandling i april 1978. Jeg kan sige, at vi stadig væk ønsker forholdene vedrørende fonds belyst, og at vi gerne ser en udvalgsbetænkning herom så hurtigt som muligt. Men vi får jo nok ikke afklaret her, hvornår vi kan regne med at denne betænkning fremkommer.

Hvad angår beslutningsforslag nr. B 16 og B 17, skal jeg blot sige, at vi er helt enige i, at fradragsregler ikke bør findes, at de i det hele taget skal fjernes fra vores indkomstskattesystem, men at vi ikke ønsker at være med til at fjerne enkeltdele eller enkelte fradrag og lade resten bestå. Vi ønsker, at fradragene skal fjernes samtidig ved en samlet revision af hele vores indkomstskattesystem. Jeg kan sige til ministeren for skatter og afgifter, at det selvfølgelig også gælder med hensyn til at trække renter af privat gæld ud som ikke-fradragsberettigede i fremtiden. Det er ganske forkert at ville ændre ved fradrags-siden, hvis ikke man vil ændre hele vort indkomstskattesystem. Men vil man det, vil jeg sige nok en gang: så skal vi gerne være med til at påvirke en ny indkomstskattelovgivning.

Hvad angår de resterende forslag, må jeg sige, at jeg blev noget distraheret, da jeg hør-